Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 283

tractationis sermonibus seruire non timent: qui
proferunt mendacia: testes fallaces: qui seminãt
inter fratres discordias? Non solum autē a ma-
lis aures linguamq; satis est castigare loquelis: si
Ps. 77. non etiam iuxta psalmistam inclinemus aurē no-
stram in verba oris dei: si non os nostrum loqua
tur sapientiam: et meditatio cordis nostri pruden
tiam. Sed ⁊ cũctos simul interioris exteriorisq;
hominis nostri sensus: qui cuncti in baptismo ab
luti sunt: oportet mundos ac bonis operibus ser-
uemus insuper semper ornatos. Curato autē sur
Tex. do et muto: videamus quid sequitur. ¶ Et p̄cepit
inquit illis ne cui dicerent. Quanto autē eis preci
piebat: tanto magis plus predicabant: ⁊ eo ampli
us ammirabant᷑ dicētes: Bene omnia fecit ⁊ sur-
dos fecit audire et mutos loq̄. Quare frēs charissi
mi hec acta credamus? Nunquid nō estimandũ
est: ꝙ vnigenitus dei filius signũ faciens: ⁊ hoc ab
scondi voluerit: ⁊ contra voluntatē illius sit pate
factum in turbas: nec potuerit silentio signum te-
gere si vellet: quod potuit facere cũ voluit. An for
te nobis exemplũ dare voluit: vt virtutum opera
facientes vicium iactantie per omnia gloriãq; vi-
temus humanã: ne bona nostra actio per inanem
vulgi fauorem superne retributionis munere pri
uetur. Et tamē sciamus opera nostra si digna imi
tatione sunt: nullatenus posse celari: sed ad vtili-
tatem fraterne correctionis ipso dispensante pate
Matt. 5. fieri: qui dicit: Non potest ciuitas abscondi super
Luc. 12. montē posita: ⁊ alibi: quoniã que in tenebris dixi
stis: lumīe dicent᷑. Et reuera ita oīmode ita intel
ligenda est dominici dispensatio p̄cepti. Quod nō
ita tamē dictũ quis estimet: quasi bona facientes
fraternos cauere debeamus aspectus cum dñs di
Matt. 5. cat. Luceat lux vestra corã hominib; vt videant
opera vestra bona: sed vt per opera que fratribus
ostendimus nō laudē ab illis: sed profectũ quera-
mus. Hoc est eñ quod sequit᷑. Et glorificent pa-
trem vestrũ qui in celis est. Nam qui ea intentiōe
bona ostendunt opera vt ipsi soli laudent᷑: nō au-
tem vt laudantes in bona proficiãt: neq; vt pater
qui in celis est glorificet᷑: tales sunt nimiꝝ illa ter
Matt. 6. ribili increpatione plectendi qua dicit᷑: Amen di-
co vobis receperũt mercedem suam. Sed ⁊ h̄ di-
cendum: quia si illi virtutes dñicas tacere neque-
unt: qui tacendi preceptũ acceperũt: multo ampli-
us sit nobis diuine gratie preconijs semper insi-
stendum qui quotidianis inuicē nos verbis ac ce
lestib; alimonijs reficere p̄cipimur: dicēte aplo io
Apoc. 22. hanne: Qui audit dicat veni. i. qui gratiã superne
aspirationis mente ꝯcepit: qui verbũ exhortatio-
nis quo vtiliter ꝓximũ confortare valeat didicit:
nequaq̃ qd̕ nouit silentio abscondat: sed ipm ꝓxi
mus fratribus apiendo cōicet. Si ea que nouim⁹
benigne ꝓximis dicere bona nō negligim⁹: aderit
ille in quo sunt omnes thesauri sapiētie ⁊ scientie
abscōditi: ⁊ qd̕ nũc ex ꝑte cognouim⁹: ad ꝑfectum
nobis lumē veritatis intimare dignabitur iesus
xp̄s dñs noster vnigenitus patris: qui cum eo vi
uit ⁊ regnat in vnitate spũs ⁊c.

Dñica. XIII. Luce. X.

In illo tempore. Di

xit iesus discipulis suis. Beati ocli qui vidēt
que vos videtis. Dico enim vobis ꝙ multi
reges ⁊ prophete voluerunt viderē que vos
videtis: ⁊ non viderũt: ⁊ audire que auditis
et nō audierũt. Et reliq̄. Omelia beati Am-
brosij episcopi.

Aperit dñs celeste mysteriũ ꝙ placuerit
deo vt puulis magis: q̃ prudētib; istius
mũdi suã gratiam reuelaret. Qd̕ aplus
paul⁹ stilo pleniore digessit dicēs: Non 1. Cor. 1.
ne stultã fecit deus sapientiã hui⁹ mũdi? Nã qm̄
dei sapientiã nō cognouit hic mundus ꝑ sapiētiã
placuit deo ꝑ stulticiã p̄dicatiōis saluos facere cre
dētes. Paruulũ ergo accipiam⁹ qui se exaltare nō
nouerit: ⁊ phaleratꝫ sermōib; arcē sue iactare pru
dētie qd̕ philosophi pleriq; faciũt. Paruul⁹ erat q̄
dixit: Dñe nō est exaltatũ cor meũ: neq; elati sunt Ps. 130.
oculi mei: neq; ingressus sum in magnis neq; in
mirabilib; sup me. Et vt scires paruulũ hũc non
etate nō sensu fuisse: sed hũilitate sui ⁊ quadã de-
clinatiōe iactãtie addidit: sed exaltaui animã meã
Uides q̃ excelsus fuerit hic paruulus: quãto vir-
tutũ sublimis vertice? Tales nos paruulos vult
esse apls cũ dicit: Si quis videt᷑ inter vos sapiēs
esse in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sapi 1. Cor. 3.
entia enim hui⁹ seculi stulticia est apud deũ. Pul
cherrim⁹ cōnectit᷑ de fide locus: quãdo oĩa sibi tra
dita dicit a patre suo. Cũ omnia legis omnipotē-
tem agnoscis: nō decolorē: nō degenerē patrꝫ. Cũ
tradita legis filiũ confiteris: cui ꝑ naturã omnia
vnius substãtie iure sint ꝓpria: nō dono collata ꝑ
gratiam. Addidit: Nemo scit quis est fili⁹ nisi pa-
ter: et quis pater nisi filius et cui voluerit fili⁹ re-
uelare. Ideo beatos dixit oculos illorum: quib;
datũ est dei salutare xp̄m visere. Ut scias autē: q̃a
sicut filius patrem quibus vult reuelat: ita etiam
pater reuelat quibus vult filium. Audi dicentem
ipsum dominũ iesum cũ laudaret petrũ ꝙ eũ dei
filium esse cofessus sit. Beatus es inquit symon Matt. 16.
bariona: quia non caro ⁊ sanguis reuelauit tibi:
sed pater meus qui in celis est. Adheret his lectio
qua exponuntur hi qui legisperiti sibi videntur:
qui verba legis tenēt: vim legis ignorant: et ex ipso
primo legis capitulo docet esse ignaros legis: pro
bans ꝙ in principio statim lex et patrem ⁊ filium
predicauerit: incarnationis quoq; dominice an-
nunciauerit sacramentũ dicens: ¶ Diliges domi- Tex.
num deum tuum: et diliges proximũ tuum sicut
teipsum. Unde dominus ait ad legisperitũ. Hoc
fac et viues. At ille quasi nesciret proximũ suum:
quia non credebat in christũ respondit. Quis pro
ximus meus? Ita qui christum nescit: nescit et le-
gem. Quomodo enim potest scire legem: cum veri
tatem ignoret cum lex annunciet veritatē. ¶ Ho- Tex.
mo quidam ex hierusalem descendebat iericho.
Ut eum locum qui propositus est nobis planius
possumus absoluere: veterem ciuitatꝫ yericho re-
petamus historiã. Meminim⁹ itaq; qd̕ iericho:
sicut legimus in libro qui scribitur iesu naue ma-
gna ciuitas fuerit: muralibus septa parietibus:
que non ferro peruia: non ariete posset esse pene-
trabillis: in ea raab habitasse meretricem que ex-
ploratores quos direxit iesus hospicio recepit: cō
silio instruxit: postulãtibus ciuibus abisse respō-
dit: abscondit in tecto: vt se suosq; vrbis excidio
posset eripere coccum in fenestra ligauit: vrbis au
tem ipsius inexpugnabiles muros. vij. tubarum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0283
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG